

Rocca di Papa, 1 februari 2020

“Het extremisme van de dialoog”

1. Opening - “In time for peace - Op tijd voor vrede”

2. Groeten - live vanuit Santa Rosa (Filipijnen) en Myrtleford (Australië)

3. Italië, Trente: de president van de Italiaanse Republiek en 100 jaar Chiara

President Mattarella nam in het Mariapolicentrum van Cadine deel aan het evenement “ Trente ontmoet Chiara”.

4. Chiara Lubich: Je één maken

Uit de toespraak “De Eenheid” van Chiara Lubich, op het Fokolar-festival in Payerne - Zwitserland, op 26 september 1982.

5. Italië, Rome: op reis in het charisma van de eenheid

Paolo Balduzzi’s reis door de geschiedenis van Chiara en de Focolarebeweging gaat verder. Deze keer bezoekt hij Rome, waar Chiara Igino Giordani, eerste mede-stichter, ontmoette en met hem het charisma opende voor oecumene, politiek en de duizenden sociale en burgerlijke initiatieven die zijn ontstaan.

6. Verenigd Koninkrijk: niet alleen Brexit

We zijn een paar dagen voor de Brexit, het uittreden van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie, naar Groot-Brittannië gegaan. We hebben veel mensen ontmoet, ook uit de Focolare-gemeenschap, om beter te begrijpen wat er gebeurt en wat hun verwachtingen zijn.

7. Italië, Assisi: Op weg naar de “De economie van Franciscus”

Twee maanden voor het wereldevenement dat honderden jonge economen rond paus Franciscus bijeen zal brengen, hebben we het team ontmoet dat het evenement mede organiseert. Wat verwachten ze? Dat de wereld van richting verandert.

8. September 2020: Algemene Vergadering van de Focolarebeweging

De Algemene Vergadering van de Focolarebeweging nadert en met de deelname van allen zal het de richting voor de komende zes jaar worden bepaald en zullen de nieuwe benoemingen wereldwijd plaatsvinden. Wat gaat er gebeuren en hoe werkt het?

9. In dialoog met Maria Voce (Emmaus) en Jesús Morán

10. Afsluiting

1. OPENING - "IN TIME 4 PEACE"

Antonia Testa: Ciao allemaal, welkom bij het focolarejournaal live vanuit Rocca di Papa! Ik ben Antonia, ik ben een arts en ik werk op de universiteit.

Vandaag zijn hier Conleth en Chiara bij mij.

Chiara jij komt uit Duitsland en jij Conleth uit Noord-Ierland.

Hier in Italië is het momenteel 12.00 uur en het is tijd voor het time-out. Chiara, kan jij ons uitleggen wat het time-out is?

Chiara: Het Time Out is iets heel eenvoudigs maar heel sterks: we staan even stil om na te denken over, of te bidden voor vrede, ieder op zijn eigen manier. Omdat het 12 uur is, kunnen we het nu samen doen met iedereen die verbonden is in de wereld.

Antonia: Ja, we doen het Time Out samen, met enkele momenten van stilte.

Dus, Chiara en Conleth, jullie zijn hier in Italië om te werken voor het United World Project en dit jaar hebben jullie binnen dit project een campagne gelanceerd, één van de Pathway's, de titel is: #intimeforpeace, wat te maken heeft met het Time-Out.

Conleth: Ja, het Time Out is een afspraak waaraan iedereen elke dag kan deelnemen, ook online. We willen het wereldwijd verspreiden, en onze scholen, onze vrienden, instellingen en parlementen aanmoedigen om om 12 uur even stil te blijven staan. Het Time-Out is een onderdeel van een Pathway dat iets breder is. We hebben een filmpje gemaakt.

Antonia: We gaan het bekijken.

spreker: In oktober 2019 is Eliud Kipchoge de eerste in de geschiedenis die een marathon loopt in minder dan 2 uur.

Hij stelde zichzelf een doel en bereikte het onmogelijke.

Duizenden changemakers stellen hun horloges af op #InTime4Peace – en rennen op het "pathway" van vrede, gerechtigheid en mensenrechten.

Hoe kunnen we deelnemen aan de race?

Door de LEARN-materialen te gebruiken begrijpen we hoe door vrede, gerechtigheid en mensenrechten een meer verenigde wereld kunnen opbouwen.

We kunnen concrete netwerken en initiatieven opzetten. Strijden tegen corruptie in onze steden, de mensenrechten verdedigen en zorgen voor een betere toegang tot rechtspraak voor iedereen.

We kunnen elke dag een time-out nemen om na te denken over, of te bidden voor vrede.

We kunnen toezeggingen ondertekenen en de nieuwe generaties inspireren.

We kunnen evenementen organiseren zoals United World Week en Run4Unity in onze steden.

*We kunnen onze ervaringen delen met # InTime4Peace - de wereld laten weten hoe lokale acties een wereldwijde impact hebben **

Laten we samen het onmogelijke doen, opdat we in elk land van de wereld InTime4Peace kunnen zijn!

Antonia: Chiara kun jij ons zeggen wat we concreet kunnen doen om "InTime4Peace" te zijn?

Chiara: Zoals we hebben gezien, met "InTime4Peace" richten we ons dit jaar op vrede, mensenrechten en gerechtigheid. We willen vooral projecten uitvoeren die op lokaal niveau van

invloed kunnen zijn, maar die een wereldwijde impact hebben.

Conleth: 3 stappen LEREN, HANDELEN EN DELEN: dus bestuderen, de oorzaken van de problemen ter plaatse begrijpen, vervolgens met concrete projecten handelen, en als laatste dit met iedereen delen, om anderen te inspireren, met als uiteindelijk doel een verenigde wereld te bereiken.

Chiara: Het is een project waaraan iedereen kan bijdragen. Op de website, op Instagram en Facebook vinden jullie de referenties waarmee jullie contact kunnen opnemen met ons team en met iedereen online kunnen gaan.

Antonia: Is er al een afspraak voor de komende maanden die ons allemaal verbindt?

Chiara: ja, van 1 tot 7 mei 2020 zullen in veel steden van de wereld evenementen plaatsvinden voor de United World Week, met een internationaal evenement in Korea, alle informatie hierover is ook online te vinden.

Antonia: We kunnen alles op de site vinden, oké. Bedankt Conleth, bedankt Chiara.

We herinneren jullie eraan dat jullie ons zoals altijd jullie indrukken, suggesties en foto's kunnen sturen naar deze contacten: telefoonnummer +39 32 04 19 71 09.

2. GROETEN - LIVE VANUIT SANTA ROSA (FILIPPIJNEN) EN MYRTLEFORD (AUSTRALIË)

Antonia: De Filippijnen en Australië maken moeilijke tijden door, in de Filippijnen vanwege de uitbarsting van de Taal-vulkaan op 12 januari jongstleden, en Australië vanwege de noodsituatie als gevolg van de branden.

Nu verbinden we ons met de Filippijnen, maar eerst luisteren we naar enkele woorden van kardinaal Tagle, tijdens de viering voor het eeuwfeest van Chiara, dat in Manila is gehouden, want alle mensen van ons focolarestadje van Tagaytay waren geëvacueerd vanwege de as van de vulkaan.

We luisteren.

Card Luis Antonio Tagle: [...] Ondanks de moeilijkheden die de uitbarsting van de Taalvulkaan teweeg heeft gebracht, zien en voelen we door vele verhalen van medeleven, solidariteit en goedheid, dat ook rampen door Gods genade en met onze medewerking, kunnen worden omgezet in getuigenis van het evangelie, zodat we de verleiding weerstaan om te worden opgeslokt door de duisternis. Is er een vulkaanuitbarsting. We zullen die veranderen in een uitbarsting van liefde en solidariteit die nog sterker zal zijn. [...]

Antonia: Himmel Palomino, een focolarina die sinds vier jaar in Tagaytay woont, is met ons verbonden vanuit Santa Rosa een stad in de buurt van het focolarestadje. Ciao Himmel en een groet aan iedereen die bij jullie is!

Himmel, Hoe is de situatie?

Himmel Palomino: Een paar weken zijn verstreken sinds de uitbarsting van de Taal-vulkaan. We hebben veel aardschokken gehad; nu is het alarmniveau gedaald. Het betekent dat er minder kans is op een nieuwe, naderende uitbarsting. Maar de situatie is nog niet opgelost. Er zijn nog

steeds schokken, er komt nog steeds rook uit de vulkaan. De Zwaveldioxide in de atmosfeer is afgenomen, maar het huidige niveau is nog steeds gevaarlijk, vooral voor de gezondheid van ouderen en mensen met ademhalingsproblemen.

We hebben moeilijke momenten meegemaakt, veel vragen zijn door ons hoofd geschoten: hoe lang zal deze situatie nog duren? Wat gebeurt er met het focolarestadje? Wat als we niet terug kunnen? Het was een constant ja zeggen tegen de Verlaten Jezus.

Wij geloven dat er achter dit alles een mooi en mysterieus plan van God is.

Het was een gelegenheid om wat hoop en liefde te verspreiden, bijvoorbeeld door maskertjes, voedsel, water en andere essentiële benodigdheden te verspreiden onder de vele mensen die getroffen zijn door de ramp.

In deze dagen werken we hard om het stadje te ontdoen van de van modder en roet. Het leven gaat verder. Samen met de gemeenschap en de families hebben we het project gelanceerd "laten we het stadje schoonmaken"

We maken van de gelegenheid gebruik om iedereen te bedanken voor de gebeden en concrete hulp die ons blijft bereiken. Bedankt!

Antonia: Bedankt Himmels, we hopen dat deze noodsituatie snel afgelopen is.

Laten we nu naar Australië gaan. We zijn allemaal geschokt door de beelden van de branden die het land sinds augustus blijven verwoesten, de laatste dagen ook in de buurt van de hoofdstad Canberra.

We zijn verbonden met Trish en Kevin, een familie die in Myrtleford in de staat Victoria woont. Kevin is een vrijwillig bij de brandweer, en betrokken bij het blussen van de branden.

Laten we kijken of ze online zijn. De temperatuur is erg hoog daar, gisteren was het 45 graden en om deze reden is de verbinding niet altijd gemakkelijk. Trish, Kevin, horen jullie me?

Trish: Ja, ciao allemaal, iedereen die verbonden is.

Myrtleford is een klein stadje met ongeveer 3.500 inwoners.

De recente branden zijn verwoestend geweest. Onze kleine wijk heeft meer dan 102.000 hectare Nationaal Park verloren. We hebben ook veel vee, huizen, bedrijven, verloren. In het hele land stierven 35 mensen.

Kevin: De mensen toonden op allerlei manieren veel zorg voor elkaar, bijvoorbeeld op één van de dagen dat ik de branden aan het blussen was, ging een vrijwilliger eten kopen voor ieders middagmaal. Een echtpaar dat wachtte om te worden bediend, heeft het volledige bedrag betaald en we weten niet eens wie het waren.

Dit land is getuige geweest van lijden als gevolg van natuurrampen. We zijn blij te kunnen zeggen dat mensen reageren met liefde en medeleven.

Antonia: Bedankt, Kevin en Trish, heel erg bedankt. Na deze woorden voelen we ons allemaal nog meer met jullie verbonden.

Trish e Kevin: Bedankt!

De volledige versie van hun ervaring staat op het punt te worden gepubliceerd op de focolare.org-website, zodat iedereen die kan lezen.

3. ITALIË, TRENTE: DE PRESIDENT VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK EN 100 JAAR CHIARA

Antonia: En laten we teruggaan naar Italië. Net een week geleden in het Mariapolicentrum in Cadine, bij Trente, hebben we een dag meegemaakt die we wel wat buitengewoon kunnen noemen, vanwege het bezoek van de president van de Italiaanse Republiek, Sergio Mattarella, voor het eeuwfeest van Chiara. We gaan ernaar kijken.

Sergio Mattarella, president van de Italiaanse Republiek: *Je kunt sterk zijn, heel sterk, terwijl je zachtmoedig bent en openstaat voor de goede redenen van anderen. Meer nog, zoals het leven van Chiara Lubich laat zien, alleen op deze manier ben je echt sterk.*

spreker: *De moed van zachtmoedigheid. De president van de Italiaanse Republiek Sergio Mattarella is verrassend aan het einde van een interventie vol passie, volledig gewijd aan de figuur van Chiara Lubich, ter gelegenheid van zijn bezoek aan Cadine, afgelopen 25 januari.*

Er was echt een stukje wereld dat de president verwelkomde in het "Mariapolicentrum Chiara Lubich". Meer dan 600 mensen uit verschillende landen, en een paar duizend verbonden via streaming.

Arnaldo: *De president van de republiek komt binnen.*

Ik ben Arnaldo, ik ben acteur, en ik zal jullie begeleiden in de reis die we samen zullen ondernemen.

Spreker: *Onze gastheer is Arnaldo, een jonge man uit Cuba die allen vertegenwoordigt die in deze jaren Chiara's spiritualiteit zijn blijven beleven.*

Als bladerend door een dagboek beginnen we een reis van de ontluikende beweging in Trente waar er vervolgens ook ruimte is voor de pagina's van het leven van degenen die Chiara's charisma vandaag blijven leven op de verschillende gebieden van het sociale leven.

Lawrence Chong, ondernemer, Singapore: *Ik maak deel uit van het adviesbureau dat zich bezighoudt met wereldwijde innovatie "Consulus" wat in het Latijn betekent samen met anderen. In de loop der jaren heeft de inspiratie van Chiara ons in staat gesteld veel diversiteiten op te nemen en iedereen gelijk te behandelen. Hetzelfde hebben we gedaan met de verschillende disciplines. Ik denk dat dit een van de redenen is die geholpen heeft een beweging van consultants te creëren uit 16 landen, met verschillende religieuze achtergronden inclusief enkelen die zich niet herkennen in een religieus credo.*

Arthur Nqoy Mufungwa, arts, Democratische Republiek Congo: *Ik ben gynaecoloog. In Afrika zeggen we: "als je snel wilt gaan, ga dan alleen, maar als je ver wilt gaan moet je in een groep gaan." Ik verzorg trainingen voor verloskundigen en artsen om bij te dragen aan de vermindering van de sterfte van moeders en pasgeboren kinderen in ons land.*

Van 2014 tot vandaag zijn we erin geslaagd om de neonatale sterfte te verminderen van 42 tot 28 pro mille. En de trend is dat dat blijft dalen.

spreker: *Veel stemmen vanuit de wereld wisselen elkaar af op het podium, waaronder ook enkele persoonlijkheden. Onder anderen de aartsbisschop van Trente, Mgr. Lauro Tisi, die de kern raakt van Chiara's spiritualiteit. Hij laat de toespraak voor wat die is en spreekt spontaan.*

Mgr. Lauro Tisi, aartsbisschop van Trente: *Maar ik zeg tegen de Focolare, blijf de verlaten Christus beschouwen, daar hebben jullie je wortels. Als jullie de inspiratie van het begin verliezen, houden alle andere activiteiten niet stand. - Goede reis voor jullie allemaal, goede reis voor onze Kerk,*

goede reis voor de mensheid. Goede reis voor deze God die zichzelf verwond in plaats van te verwonden, [...] deze God die ons, door de vijand te omhelzen, de weg naar vrijheid heeft geopenbaard.

Sara Ferigo: Emmaus, je begrijpt dat deze wereld moet veranderen. [...]

spreker: Het is een dialoog die tot stand wordt gebracht tussen de zaal en de presidente van de Focolarebeweging, Maria Voce.

Maria Voce (Emmaus), presidente van de Focolarebeweging: Op deze samenleving die zonder wortels en doelloos lijkt, is het noodzakelijk om radicaal te reageren, met het "extremisme van de dialoog"! Een dialoog die maximale betrokkenheid vereist, die riskant, veeleisend, uitdagend is en die een "cultuur van vertrouwen" vereist.

Pres. Mattarella: Ik zou twee dingen willen herinneren die Maria Voce zojuist zei. Het "extremisme van de dialoog" geleefd in de "cultuur van vertrouwen"; het zijn twee waardevolle aanwijzingen, omdat dit de menselijke natuur en de onderlinge relaties opent en de ontoereikendheid van ieder in het ontmoeten van anderen bedekt. [...]

spreker: De president liet iedereen ook deelnemen aan enkele persoonlijke herinneringen...

Pres. Mattarella: [...] Vanaf het begin van de beweging, vanaf het eerste focolare, van de gesprekken en dialogen met de mede-stichters, waarvan we een beeld zagen, was er een parlements lid, Igino Giordani, die getroffen was door de gedachten van Chiara, die hij al schrijvende definieerde als: "heel rijk aan leer, wijsheid en vuur"; Igino Giordani, van wie ik het geluk heb gehad toen ik nog jong was om hem meerdere keren te ontmoeten, hij fascineerde door zijn overweldigende eenvoud en authenticiteit. [...]

spreker: Maar ook op politiek en economisch gebied - onderstreept de president - heeft het ideaal van Chiara zich vertaald in innovatieve voorstellen.

Pres. Mattarella: Eenheid - voor degenen die het echt weten te interpreteren - vertaalt zich in broederschap. [...] Broederschap is een universele waarde die geen grenzen of onderscheid toelaat. Chiara Lubich beschouwde broederschap wijselijk ook als een "politieke categorie" [...]

Uit de geest van broederschap van de Focolarebeweging is een bijdrage aan de theoretisch en praktische ontwikkeling van de "economie van gemeenschap" voortgekomen. [...]

Als de economie van gemeenschap groeit, zullen ook gelijkheid, rechtvaardigheid en welzijn toenemen. [...]

Emmaus: Het lijkt mij dat ik de aanwezigheid van president Mattarella moet onderstrepen (...) Hij onderstreepte het belang en de relevantie van dit charisma van de eenheid, van dit paradigma van broederschap dat het enige is dat kan redden, [...] en hij onderstreepte ook dit vermogen dat Chiara heeft geleefd en dat zij haar volk heeft geleerd om te leven om te weten hoe open te staan, te luisteren en ruimte te maken voor anderen, waarbij hij onderstreept dat degenen die daartoe in staat zijn niet zwak zijn, maar sterk. Meer nog, de enige kracht is die van degenen die weet ruimte te geven aan de ander.

Alessandro Andreatta, burgemeester van Trento: Mattarella heeft laten zien dat hij de gedachten van Chiara heel goed kent (...) Ik vond het mooi dat hij de nadruk legde op het punt van waaruit alles begon, het geloof van Chiara Lubich. Maar hij heeft ook veel gesproken over oecumene, interreligieuze dialoog en vooral onderstreepte hij de sociale dimensie van Chiara, die van politieke broederschap en die van de economie van gemeenschap.

Wij hebben Chiara aan de wereld gegeven en vandaag geeft de wereld ons hier een Chiara

terug zoals ze op alle lengte en breedtegraden bekend is. Vandaag begrepen we dat ze een vrouw was van de relatie met iedereen en dat iedereen nodig is als we een betere mensheid willen opbouwen.

4. CHIARA LUBICH: JE EEN MAKEN

Antonia: “Je kunt sterk zijn, heel sterk, terwijl je openstaat voor de goede redenen van anderen”, benadrukte de president Sergio Mattarella en het leven van Chiara bewijst het. In de passage waar we nu naar luisteren, is zij het, Chiara, die ons precies vertelt hoe we het kunnen doen.

Chiara Lubich: [...] *De eenheid kunnen wij dus niet maken, de eenheid is het werk van God, het is een gave, een genade van God.*

En wij, wat kunnen wij dan doen? Wij kunnen beantwoorden aan deze universele roeping van alle mensen tot de eenheid.

[...] God vraagt uiteindelijk maar twee dingen die één en hetzelfde zijn: dat alle mensen: blanken, zwarten, armen, rijken, mooie en minder mooie, alle mensen, kinderen zijn van één vader en dat ze allemaal broers en zussen van elkaar zijn.

Dat is het eerste idee, [...] de universele broederschap die ons vrij maakt van alle slavernij, want we zijn slaaf van verdeeldheid tussen armen en rijken, tussen generaties: tussen ouders en kinderen, blanken en zwarten, verschillende rassen, nationaliteiten, [...], we moeten iedereen liefhebben.

Kijk., het lijkt zomaar een woordje, maar het is een revolutie! We moeten iedereen liefhebben. “Ook die buurvrouw? Die altijd kritiek op mij heeft, en met een scheef oog naar me kijkt? Het is me toch iemand!” Haar ook, we moeten iedereen liefhebben.

[...] Dus geen platonische liefde, geen ideale, maar concrete liefde: jullie zijn nu mijn naaste, ik ben jullie naaste, verder wie daar op die stoel naast jullie zit of achter jullie.

[...] Dat is christendom: dienen, iedereen dienen, in iedereen een baas zien. Als wij dienaars zijn, zijn de anderen, baas. [...] Het christendom is echt geen grapje, het christendom is iets serieus, het is niet zomaar een laagje vernis, een beetje medelijden, een beetje liefde, een paar aalmoezen. Nee, nee, ah, nee, nee. Het is gemakkelijk om aalmoezen te geven om je geweten gerust te stellen en dan de één te bekritisieren en de ander, te bevelen, te onderdrukken... dat is gemakkelijk. Maar nee, nee.

[...]

Hoe dan ook, om goed te dienen zijn er drie woordjes die fantastisch zijn; het is nodig om die nooit te vergeten en dat zijn: je één maken, je één maken met de ander.

Dat is geweldig! Wat betekent dat? In moderne termen zou het zijn: 'de ander leven'.

[...]

Je één maken uit liefde, niet om ze voor Christus te winnen, niet eens uit bovennatuurlijk belang.

Jezus wil dat we elkaar liefhebben tot stervens toe. Hij wil niet dat we elkaar liefhebben en wachten tot morgen om te sterven, tot overmorgen, tot het volgende jaar, nee,

*Hij wil dat we nú sterven. Hij wil dat we dood leven, dood aan onszelf, opdat we levend zijn aan de liefde.*¹

5. ITALIË, ROME: OP REIS IN HET CHARISMA VAN DE EENHEID

Antonia Het vorige focolarejournaal zijn we in dit eeuwfeest begonnen aan een reis naar enkele plaatsen waar Chiara geleefd heeft en we konden niet anders dan vanuit Trente beginnen. Vandaag willen we in zoverre dat mogelijk is in enkele minuten over Rome, en enkele fundamentele fasen in het leven van Chiara en de hele beweging vertellen. Paolo Balduzzi vergezelt ons weer.

Paolo Balduzzi, journalist: *Rome is de hoofdstad van de wereld, wordt er wel eens gezegd en als je kijkt naar de mensen die hier vanuit heel de wereld komen zie je dat iets daar iets van waarheid in zit.*

In februari 1947, komt Chiara vanuit Trente voor de eerste keer naar Rome en logeert dan juist hierachter. Maar waarom komt Chiara naar Rome? Omdat zij in een foldertje van een pater het woord "eenheid" had gelezen. Een zeer ongebruikelijk woord voor de kerkelijke context van die tijd. Ze is hierdoor verrast en daarom komt ze naar Rome, om die pater te ontmoeten. Later zal er ook een meer permanente aanwezigheid van het focolare in Rome noodzakelijk zijn, zodat Chiara de rest van haar leven hier in Rome en omgeving zal doorbrengen. Maar het is noodzakelijk om een appartement te vinden en enkele vrienden adviseren haar om een parlementslid - Igino Giordani - te ontmoeten. Op 17 september 1948 gaat Chiara naar Montecitorio, de zetel van het Italiaanse parlement.

Dit hier is Montecitorio. Hier ontmoet Chiara voor het eerst Igino Giordani. Op dat moment is Giordani 54 jaar oud, getrouwd, met vier kinderen, een gevestigd politicus en schrijver, een zeer ontwikkeld persoon op verschillend gebied, vooral in kerkgeschiedenis.

Die dag is Chiara niet alleen. Met haar zijn er drie religieuzen, van de drie takken van de Franciscaanse familie: een kapucijn, een conventueel en een minderbroeder.

Maar het merkwaardige is dat tijdens die ontmoeting het verzoek van het huis geheel niet aan de orde komt. Chiara vertelt Giordani over haar Ideaal en Giordani is compleet confuus: hij realiseert zich dat hij iets buitengewoons voor zich heeft en besluit het niet uit het oog te verliezen. Giordani zal tot aan zijn dood dicht bij Chiara zijn met een fundamentele rol in de beweging, zozeer zelfs dat hij wordt beschouwd als mede-stichter. Chiara noemt hem "Foco" om het vuur te symboliseren dat hij met zich meebrengt, en met deze naam wordt hij in de beweging herinnerd.

Het is onmogelijk om in twee woorden in de diepte en breedte te vertellen wat er voortkomt uit de ontmoeting tussen Chiara en Foco. We proberen slechts enkele penseelstreken te geven en doen dat samen met Iole Mucciconi en Mario Bruno. Jole, jij werkt hier in een van deze gebouwen, nietwaar?

Iole Mucciconi, voorzitterschap van de ministerraad van de Italiaanse republiek: *Ja, ik werk in het gebouw hiernaast, het regeringsgebouw, ik ben van het voorzitterschap van de ministerraad.*

Paulo: *Igino Giordani was parlementslid hier in Montecitorio. Wat is zijn erfenis voor de politiek van vandaag?*

¹ Uit de toespraak "De Eenheid"; van Chiara Lubich, op het Fokolar-festival in Payerne - Zwitserland, op 26 september 1982.

Iole Mucciconi: Het nieuwe dat voortkwam uit die ontmoeting met Chiara was dat Iginio Giordani, begreep dat die spiritualiteit alle menselijke realiteiten kon beïnvloeden en regenereren. Hij begon met politiek. Hij veranderde van polemisch figuur in iemand die dialoog zoekt; aan de ene kant werden andere parlementariërs aangetrokken door die spiritualiteit van het evangelie, aan de andere kant was hij heel breed. Een bewijs hiervan is het wetsvoorstel voor gewetensbezwaar dat hij samen met een socialistisch parlamentslid ondertekende, in een tijd waarin ideologische barrières onoverkomelijk waren.

Deze idealen en deze stijl werden vervolgens uitgeprobeerd en toegepast door vele politici in de wereld en in 1996 creëerde Chiara een beweging die aan de wereld van de politiek is gewijd, met als gedurfde en veeleisende naam en programma: *Beweging voor de eenheid*.

Paolo Balduzzi: Als ik het eerlijk mag zeggen, Iole? Hoe jij praat en denkt over politiek, lijkt allemaal een bijna onmogelijke droom, het is echter een tastbare realiteit, ook op stadsniveau. En hier kom ik bij jou Mario Bruno. Jij bent burgemeester van Alghero geweest, in Sardinië. Wat was de invloed van deze spiritualiteit van eenheid op jouw werk?

Mario Bruno, Voorzitter van de Beweging politici voor de eenheid: Van kleins af aan heeft Chiara iets in ons, in mijn hart gelegd: het is uitstekend om iedere naaste lief te hebben, maar voor een grotere liefde is het nodig de zorg voor de gemeenschap op je te nemen. En voor mij is dat een uitdaging geweest en ook een roeping. In mijn ervaring als burgemeester heb ik geprobeerd dit toe te passen, ook voordien als raadslid in de provincie, in directe relatie met de burgers.

Er bestaat een mooi woord: *co-governance*, het is een manier om politiek te voeren in de relatie tussen gekozene en kiezers, tussen burgers, tussen ambtenaren, tussen politici onderling.

Paolo Balduzzi: Mario, nu ben je de voorzitter van de internationale politieke beweging voor de eenheid. Dus deze nieuwe politiek is niet zo'n onhaalbare droom?

Mario Bruno: Nee, toen Chiara de politieke beweging voor de eenheid samen met politici en burgers in Napels oprichtte, zei ze ons iets heel eenvoudigs: op de eerste plaats zijn we christenen, of in ieder geval mensen die geloven in de waarden van de mens, en daarna pas politici, geëngageerd in de politiek. Dit betekent dat er ook eenheid kan zijn tussen leden van verschillende partijen. Dit heb ik bijvoorbeeld ervaren toen ik een les moest voorbereiden voor een participatiecursus. [...] Omdat het mij werd gevraagd, heb ik dat gedaan met een persoon die politieke ideeën had tegenovergesteld aan de mijne. We hebben alles samen bekeken en op het einde zei hij me: maar je bent niet van links, maar je bent ook niet van rechts. Er is iets anders naar voren gekomen en dat hebben we kunnen geven aan de jongeren van die cursus. Dat is prachtig.

Paolo Balduzzi: Dat is echt prachtig. Ik dank jullie voor de hoop die jullie ons hebben gegeven voor dit werk dat verder vooruit gaat en ook iets van ons allemaal vraagt. En we vervolgen onze reis door Rome aan de overkant van de Tiber.

Iginio Giordani was niet alleen politicus maar ook grote expert op het gebied van christendom. Hij was een van de eersten die het nieuwe begreep dat Chiara bracht en dat in de context van de Kerk van die tijd nogal wat verbijstering opriep. Naast mij staat Hubertus Blaumeiser, theoloog, priester,

hoofdredacteur van het tijdschrift *Ekklesia* en lid van het Studiecentrum van de Focolarebeweging, de "Scuola Abbà". Hubertus je hebt Chiara leren kennen toen je nog jong was?

Hubertus Blaumeiser, hoofdredacteur van het tijdschrift *Ekklesia* – lid van het studiecentrum van de focolare: Ja, ik was eenentwintig. Ik was in Grottaferrata op het Internationale Centrum voor seminaristen die de spiritualiteit van de eenheid leven.

Paolo Balduzzi: het heeft 20 jaar geduurd voordat de Kerk de beweging heeft goedgekeurd: waarom zoveel aarzeling?

Hubertus Blaumeiser: Het was een verstorende realiteit: een groep leken onder leiding van een jonge vrouw concentreerde alles op het evangelie dat op dat moment niet in handen was van de mensen. Hun ideaal was de eenheid en dat werd toen eerder als een communistische term beschouwd. Het was te nieuw. Toch was Chiara gevormd in haar plaatselijke Kerk, ze was sterk verenigd met haar bisschop. Je kent dit gebouw hè?

Paolo Balduzzi: Ja zeker, dit is het gebouw van de Congregatie voor de Geloofsleer.

Hubertus Blaumeiser: Ja, het werd ooit het heilig officie genoemd. Het heeft de taak om de authenticiteit van het geloof te bewaken. Hier werd in de jaren vijftig 12 jaar lang de Focolarebeweging bestudeerd. Totdat er in 1962 een eerste goedkeuring is gekomen en vervolgens de volledige goedkeuring met Paulus VI.

Paolo Balduzzi: en hoe heeft Chiara al die jaren beleefd?

Hubertus Blaumeiser: Tussen sprankjes licht en langdurige momenten van grote onzekerheid. Het zou allemaal kunnen eindigen. Ze voelde in zich met kracht een charisma, maar de Kerk leek het niet meteen te begrijpen. Ze kwam hier voor ondervraging. En zij kon er met niemand over spreken. Zij die één en al gemeenschap en communicatie was. Haar metgezellen zagen haar beproefd thuis komen, soms in tranen. Ook in dat lijden was Chiara er altijd van overtuigd dat de Kerk, Moeder is en ze beschouwde deze periode als een zwangerschap van een kind in de schoot van de moeder dat op het juiste moment geboren zal worden. Op deze manier is de Focolarebeweging gevormd en heeft ze diepe wortels gekregen. Vervolgens is ze naar voren gekomen als een nieuwe bloei van de eeuwenoude boom van de Kerk en heeft ze veel goed gedaan. Naar mijn mening zou er een boek geschreven moeten worden over hoe Chiara de Kerk heeft liefgehad, hoe ze als dochter van de Kerk heeft geleefd, hoe ze haar met haar charisma heeft gediend op alle niveaus.

Paolo Balduzzi: En hier zijn we op het Sint-Pietersplein, midden in de zuilengang. Dit is een van de plaatsen van veel ontmoetingen van de paus ook met Chiara. Eén daarvan was op 30 mei 1998.

Hubertus Blaumeiser: Johannes Paulus II heeft hier de kerkelijke bewegingen bijeen geroepen, de nieuwe gemeenschappen, alle uitingen van de charismatische dimensie van de Kerk en vroeg hen om steeds meer een gemeenschappelijk getuigenis te geven. Hij onderstreepte hoe belangrijk zowel de instelling als de charismatische dimensie van de Kerk zijn, beide essentieel voor de Kerk. Chiara heeft hem bij die gelegenheid een belofte gedaan. De Kerk hoopt op de eenheid van de bewegingen? Wij met ons charisma van eenheid zullen alles op alles zetten om dit te realiseren; en vervolgens is een samenwerking tussen de bewegingen ontstaan die zich vervolgens uitbreid heeft naar andere Kerken, en die onder andere geleid heeft tot het grote oecumenische netwerk van Samen voor Europa.

Paolo Balduzzi: En dit engagement gaat door tot op de dag van vandaag. Bedankt Hubertus.

We zouden met jou nog uren over deze zaken kunnen doorpraten, maar nu brengt onze inzet voor de eenheid ons niet alleen naar de Kerk, maar ook naar de stad en gaan we onze laatste etappe tegemoet.

Weer aan de andere kant van de Tiber beklimmen we het Capitool, een van de zeven heuvels van Rome, sinds de oprichting de zetel van het stadsbestuur.

Je komt hier via een trap, ontworpen door Michelangelo, die in de 16e eeuw dit plein volledig opnieuw heeft ontworpen door de oriëntatie ervan te veranderen in de richting van de St. Pieter. Dit vormt een ideale brug tussen de civiele en religieuze dimensie van de stad. Maar wat bindt het Capitool aan Chiara Lubich? Op 22 januari 2000, de dag van haar 80e verjaardag, ontvangt Chiara hier het ereburgerschap van de stad: ze wordt Romeins burger.

We zijn in de Julius Caesar-zaal. Hier ontving Chiara Lubich dit eerbetoon dat unaniem door alle raadsleden werd gestemd. En hier bij mij zijn Federica Vivian een focolarina uit Rome en Pierluigi Sassi van de "Dag van de Aarde-Italië". Federica jij was die dag hier aanwezig.

Federica Vivian, Focolarebeweging - Rome: Ja, ik was hier op het plein met veel andere mensen en we volgden de ceremonie via een scherm. Chiara heeft uit naam van ons allen toegezegd om "meer en beter" voor onze stad te leven en ze zei dat "Roma" - achterstevoren gelezen - in haar naam de taak "Amor, Liefde" draagt. Het is niet bij woorden gebleven, ook niet voor mij - ik kom uit Rome - was 30 jaar oud, en realiseerde me dat ik me meer kon inzetten voor de stad. En ik heb deze toewijding op vele manieren concreet zien worden, zowel in het persoonlijke leven van ieder van ons, als in veel gemeenschappelijke ervaringen. Ik denk aan de gevangenen in Rebibbia met Alfonso en de jongeren, of met de armen in de mensa van Dino, of met de ouderen en eenzamen in de wijk Trieste, tevens de culturele projecten, ook het spirituele voorstel; en met de jongeren en kinderen; bijvoorbeeld in Acilia-Infernetto samen met de moeders voor kinderen met een beperking; en het samen op weg zijn met de islamitische gemeenschap van Centocelle. Maar samen met dit alles bevond Rome zich in 2016 in een bijzonder moeilijke situatie en we hebben besloten om onze jaarlijkse bijeenkomst de Mariapoli in de stad te houden. We konden hoop geven aan een gewonde stad, proberen nieuwe middelen in te zetten. En bij die gelegenheid hebben we Pierluigi leren kennen, en de vrienden van de "dag van de aarde Italië" en is een volledig nieuw project begonnen, "il Villaggio per la Terra".

Paolo Balduzzi: Je verwijst naar een van de jaarlijkse evenementen die plaatsvinden in één van de centrale parken van de stad, bijna een Expo van de positieve krachten die zorgen voor diepgaande inzichten en getuigenissen over milieukwesties. Dus Pierluigi, wat is Villaggio per la Terra vandaag en wat is het sterke punt?

Pierluigi Sassi, voorzitter van Earth Day Italia: Toen Paus Franciscus in 2015 geschiedenis schreef door de encycliek "Laudato sii" te publiceren, besloten we met de Kerk van Rome, maar ook met vele krachten van de samenleving, te marcheren om die stem te ondersteunen met het oog op het grote evenement in Parijs voor de klimaatconferentie. De enige gebeurtenis die in de geschiedenis van de Verenigde Naties echt eenheid heeft gecreëerd op wereldniveau. We voelden ons allemaal onderdeel van het gemeenschappelijke huis; en daarom zie je hier al een beetje het teken van Chiara. In de nasleep van deze geweldige ontmoeting besloten we een groot dorp te creëren, dat wil zeggen een verzameling van al die verenigingen die hadden deelgenomen, alle positieve krachten van de stad. Paus Franciscus kwam om onze inzet te zegenen en gaf ons een echt sterke missie, hij zei ons:

jullie bundelen de krachten, bundelen schoonheid en met deze schoonheid vormen jullie woestijnen om in oerwouden.

Paolo Balduzzi: Hoe zie jij, in het licht van dit alles, de profetische boodschap die Chiara vanuit dit gebouw in 2000 gelanceerd heeft?

Pierluigi Sassi: Deze ervaring van eenheid waarin we echt - hoewel we elkaar niet kenden – met onze passie over alle moeilijkheden heen zijn gestapt en alles op eenheid hebben geconcentreerd, is zeker een weg die niet wij gewild hebben, het is iets dat van boven is gekomen, het was van boven geleid en blijft ons buitengewone tekenen geven.

Paolo Balduzzi: En ook dit is werken voor het gemeenschappelijke huis. Bedankt Federica, bedankt Pierluigi en met jullie sluiten we deze korte tour af, langs enkele plaatsen in Rome die verband houden met Chiara.

6. VERENIGD KONINKRIJK: NIET ALLEEN BREXIT

Antonia: De datum van vandaag markeert een belangrijk moment voor heel Europa en in het bijzonder voor het Verenigd Koninkrijk, zoals we hebben gezien uit al het nieuws. De Brexit, dat wil zeggen dat Groot-Brittannië uit de Europese Unie treedt, is nu een realiteit. We zijn daarheen gegaan om meer te weten te komen over de realiteit van de Focolarebeweging in een land dat sterk wordt gekenmerkt door het multiculturalisme.

Stefania Tanesini: We zijn in Piccadilly Circus, in het hart van Londen, een van de meest multiculturele steden ter wereld. We zijn hier vlak voor de Brexit, wanneer het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie gaat verlaten.

We zullen veel mensen ontmoeten, ook van de Focolare-gemeenschap, om te proberen te begrijpen waarom dat is gebeurd en hoe de toekomst van dit land eruit zal zien.

Fleur Anderson, haar eerste toespraak in het parlement: “Ik geloof dat de Brexit een monumentale daad van zelfbeschadiging is” [...] “We vertrekken, maar nu moeten we definiëren wat het betekent om te vertrekken.”

Stefania: Voor Fleur Anderson, een nieuw gekozen Labour-parlementslid in het Lagerhuis, is dit de belangrijkste vraag. We hebben haar ontmoet om haar te vragen wat er nu gebeurt en of de Brexit echt een afgesloten hoofdstuk is.

Fleur Anderson, Labour MP: Nou ik weet dat het nog niet voorbij is. Dus of we het nu leuk vinden of niet we gaan het de komende jaren nog over de Brexit hebben, ook omdat de commerciële onderhandelingen nog eeuwen gaan duren.

We hebben nu de kans om te zeggen dat dit is wat we als een land willen zijn, we kunnen een land zijn dat nog steeds open is, nog steeds internationalistisch is en nog steeds verder kijkt en verwelkomt en ook positief is over de rechten van werknemers, milieunormen en dat soort dingen, we kunnen zo'n land zijn.

Ik hoop echt dat we wegen kunnen vinden om een betere samenleving te hebben.

Ik hoop daar deel van uit te maken, optimistisch te zijn en hoop te hebben.

Stefania: Helen Carter woont in Londen, is 24 jaar oud, studeert stadsplanning en heeft gestemd om in Europa te blijven.

Helen Carter, student: *Mijn mening over de situatie in Groot-Brittannië op dit moment is dat er veel verdeeldheid bestaat, veel mensen hebben het gevoel dat ze voornamelijk door politici worden genegeerd ... voornamelijk mensen met een lagere sociaal-economische achtergrond . Ze voelen zich een beetje boos en vergeten.*

Ik studeer momenteel stadsplanning, waarbij veel wordt gekeken hoe je rijkdom en middelen ruimtelijk in een land verdeelt en ik zou graag in een ander deel van het VK willen werken en kijken hoe we kansen kunnen bieden aan verschillende delen van het land. Ik denk dat dat iets is dat de situatie kan helpen.

Stefania: *40 km ten noorden van Londen ligt Welwyn Garden City, waar het "Centrum voor eenheid" van de Focolare is gevestigd. Sinds 1983 is het een ruimte voor dialoog tussen christelijke Kerken, maar ook tussen religies en tussen mensen die geen precieze religieuze referentie hebben.*

Frank Johnson, Focolarebeweging: *Wat we doen is dialoog. Waar we in geïnteresseerd zijn, is praten met andere mensen, hen leren kennen en begrijpen en dat doen we op allerlei niveaus. Persoonlijk, één op één, op lokaal, nationaal en internationaal niveau. Dus we zijn mensen van dialoog.*

Stefania: *De interreligieuze dialoog van de Focolarebeweging begon precies hier in Londen, toen Chiara in 1977 de Templeton-prijs ontving en sindsdien leiders en gelovigen van alle religies heeft bereikt.*

Een voorbeeld is de buitengewone vriendschap tussen de Anglicaanse bisschop Michael Beasley en de Iraanse imam Mohammed Shomali die al twee jaar een interreligieuze studiegroep animeren.

Michael Beasley, Anglicaanse bisschop: *Ik denk dat we hebben geleden aan een vermindering van onze menselijkheid. Als we echt eerlijk zijn, zal over 50 of 100 jaar de Brexit de grote kwestie zijn waar ooit iemand over zal spreken met betrekking tot ons land? Ik betwijfel het ten zeerste. Dus ik denk dat we meteen ons gevoel om een natie te zijn moeten terugvinden waar de mensheid overal is en die kan verschillende vormen en verschillende uitdrukkingen en verschillende accenten in zich hebben.*

Sheikh Mohammad Ali Shomali, Internationaal Instituut voor Islamitische Studies:

Ik beschouw dialoog niet als een tactiek, een mode of zelfs niet als een oplossing voor de problemen die we hebben.

We moeten beginnen met onze mentaliteit en taal. En met taal bedoel ik niet Engels of Perzisch. Ik zou op het punt moeten komen dat wanneer ik praat met christen of een moslim, een soenniet of een sjiiet en iedereen, ik zou moeten voelen dat ze allemaal mijn mensen zijn en dat ik er ben voor hen.

Bisschop Beasley: *En misschien moeten we ons, naast wat Dr. Shomali zegt, afvragen: hoe kunnen we onze opdracht als vredestichters, bruggenbouwers in deze wereld serieus nemen? Kijkend naar het centrum van de Focolarebeweging, is het verrassend dat deze kleine groep mensen zoveel positieve impact heeft op hun gemeenschap en het leven van ons land.*

Sheikh Shomali: *Ik denk dat de perfecte oplossing is om terug te keren naar God, omdat we ons alleen in God perfect kunnen verenigen. We kunnen ons niet verenigen op basis van etniciteit. Er is een limiet in wat etniciteit of taal of nationaliteit kunnen doen. En deze terugkeer naar God moet zowel individueel als gemeenschappelijk zijn, maar vandaag draag de interreligieuze dialoog daar veel aan bij.*

Liz Taite, Focolarebeweging: *De uitdaging is dat als mensen het gevoel hebben dat we iets met religie te maken hebben, ze afhaken en een muur optrekken.*

Wat we doen is onze ervaringen delen over hoe we hebben geleefd met mensen die een heel andere mening hebben dan de onze. En ik zou zeggen dat we allemaal die ervaringen opdoen binnen onze familie, op onze werkplekken en we kunnen elkaar aanmoedigen om door te gaan waar het moeilijker is.

Stefania: *Ana en Michal Siewniak wonen in Welwyn Garden City; zij is Kroatisch en hij is Pools. Ze zijn 15 jaar geleden verhuisd en Groot-Brittannië is hun thuis. Michal runt een gemeenschapscentrum een paar kilometer hier vandaan.*

Michal Siewniak, Community Development Manager: *Ons centrum biedt een scala aan activiteiten voor de lokale bewoners. Voor moeders hebben we bijvoorbeeld een speelgroep, zodat moeders met baby's samen wat tijd gezellig kunnen doorbrengen en een kopje thee drinken.*

We helpen ook lokale immigranten. We geven Engelse les en we hebben ook een naaclub. We hebben een reeks projecten die de lokale gemeenschap samenbrengen en een gevoel van verbondenheid creëren.

Ik heb echt een passie voor wat ik doe. Het geeft me de mogelijkheid om elke dag het verschil te maken in mijn lokale gemeenschap.

De Brexit heeft een directe impact op mij en ook op drie en een half miljoen Europeanen die in Groot-Brittannië wonen. Dit land heeft ons veel gegeven. Ik denk dat het me heeft geholpen mezelf te zijn en een completer persoon. Het geeft me een buitengewone kans om het charisma van de eenheid te leven en brengt meer eenheid in mijn dagelijks leven. Door mijn werk heb ik de mogelijkheid om bruggen te bouwen, geen muren.[...]

Stefania: *Vandaag neemt onze reis ons mee naar Birmingham, de op één na grootste stad in het Verenigd Koninkrijk met een miljoen en honderdduizend inwoners. Het is een jonge stad waar 40 procent van de bevolking jonger dan 25 jaar oud is. Hier won de Brexit slechts met een handjevol stemmen, dankzij de steun van de volksbuurten. De Focolare-gemeenschap hier weerspiegelt het grote multiculturalisme van deze stad ook in haar relaties, zoals de langdurige vriendschap met een gurudwara van Birmingham, de grootste Sikh-gemeenschap in het Verenigd Koninkrijk. Vandaag in de Helger hall van de universiteit van Birmingham viert de Focolarebeweging het eeuwfeest van Chiara.*

Fiona Bowie, antropoloog: *De aantrekkingskracht van de Focolarebeweging op mij had veel te maken met het wereldmens zijn en nu zie ik ons land dat probeert zich af te scheiden van de rest van de wereld op een manier die ik niet creatief of positief vind.*

Ik denk niet dat het opbouwen van eenheid gemakkelijk is. Ik denk niet dat het gemakkelijk is om te genezen. Maar ik hoop dat we kunnen sterven en onszelf vernieuwen en dat er iets beters uit voort gaatkomen.

Stefania: *Tijdens het evenement wisselen de katholieke aartsbisschop van Birmingham, Mgr Longley, de Anglicaanse bisschop Smith, Imam Shomali en de Sikh-leider Bhai Sahib Ji elkaar af op het podium: samen met de jongeren en de kunstenaars vertegenwoordigen ze de gemeenschap van Focolare-beweging in dit land goed: van verschillende rassen, culturen en religies ... maar samen, in het teken van de eenheid.*

Martin Scullion, leraar: *Vandaag hebben we van enkele religieuze leiders, van mensen op het hoogste niveau in hun vakgebied gehoord wat zij kunnen doen. En wat kan ik doen? Kleine daden van*

liefde, accepteren dat we misschien politieke verschillen hebben, en misschien ben ik het niet noodzakelijkerwijs eens met dit politieke klimaat, maar dat betekent niet dat ik de moed moet opgeven.

Fattimah Hamam, student: wat betreft dialoog enzo, moeten we die naar een dieper niveau brengen. Het kan alleen oppervlakkig blijven. We moeten bereid zijn ons dieper te openen om dingen te doen die niet oppervlakkig zijn. En mijn inzet is om aan deze evenementen deel te nemen, om dingen te doen op lokaal en internationaal niveau om mezelf te verbeteren en, hopelijk, kan dit tot hulp zijn voor anderen.

Dr. Gerald Pillay, vice-kanselier en rector van de Liverpool Hope University: Ik geloof dat omstandigheden als deze ons nooit de hoop zouden moeten doen verliezen.

De spiritualiteit van gemeenschap en eenheid die barrières overstijgt, is precies wat we nodig hebben. En het charisma van Chiara moet nog vollediger worden geleefd, niet alleen door de focolarini, maar door christenen over de hele wereld. – Het is nog nooit zo hard nodig geweest. Haar boodschap is ontstaan na de Tweede Wereldoorlog en nu er crisissen in de wereld zijn, beginnen we de realiteit te zien van wat zij heeft gezien, dus ik denk dat haar boodschap vandaag nog belangrijker is dan toen.

7. ITALIË, ASSISI: OP WEG NAAR “DE ECONOMIE VAN FRANCISCUS”

Antonia: Twee maanden voor het wereldevenement dat honderden jonge economen rond paus Franciscus bijeenbrengt, hebben we het team ontmoet dat het evenement mee organiseert.

*Melissa Mejía Flórez: Het is hier in Assisi dat paus Franciscus met zijn brief van 11 mei jongstleden jonge economen, ondernemers en change-makers uitnodigt om van 26 tot 28 maart bij elkaar te komen bij een evenement getiteld *De economie van Franciscus*. Jongeren, een pact, de toekomst. We gaan naar de Pool Lionello in Loppiano, twee uur hier vandaan, waar een groep werkt aan de voorbereiding.*

Florencia Locascio, projectmanager / De economie van Francesco: Het idee voor het evenement is ontstaan uit een brief van paus Franciscus aan jonge ondernemers en economen die een pact willen sluiten om de economie te veranderen. Het is een uitnodiging voor jonge gelovigen en niet-gelovigen die een visie van een eerlijke, duurzame en inclusieve economie delen die niemand buitensluit en die groeimodellen heeft in harmonie met de natuur, met de mens.

Valquíria Aparecida Ribeiro, wetenschappelijk comité econoom / EoF:

Assisi is de stad waar St. Franciscus woonde en waar hij zich van zijn kleren ontdeed en ze aan de armen gaf. Hij herkende God als heer van alle dingen. Daar ontstond een nieuwe visie op de economie die wil de “economie van Franciscus” brengen; een visie die vandaag zorg draagt voor de armen.

Paolo Santori, EoF Onderzoeker / Wetenschappelijk Comité: De armoede van Franciscus - gekozen armoede die vele anderen bevrijdt van armoede - wordt de motor om een nieuwe economie te bedenken en zich af te vragen welke zin en welke waarde alle dingen hebben. Allen convergeren op een zelfde punt: aandacht voor de minsten; dat wil zeggen, de economie moet haar oorspronkelijke roeping vinden, inclusief zijn, voor de mensen, maar ook voor andere factoren, voor het milieu; er is een proces van inclusie binnen een virtueel circuit om welzijn, rijkdom en ook geluk te brengen.

Florenzia: *De paus vertrouwdde de organisatie van het evenement toe aan vier partners: het bisdom van Assisi, de gemeente Assisi - de stad -, het Instituto Seráfico en de economie van gemeenschap, die voornamelijk de wetenschappelijke coördinatie van het evenement in handen heeft in samenwerking met de franciscanen.*

Giandonato Salvia, sociaal ondernemer / dorpscoördinator: we verdelen heel Assisi in twaalf dorpen, om zo te zeggen, die twaalf verschillende plaatsen identificeren waar twaalf verschillende thema's zullen worden besproken: winst en roeping, maar dan is er financiën en mensheid, er is Business & vrede; het zijn woorden die tegenstrijdig kunnen lijken, maar in werkelijkheid samengebracht voor het algemeen belang, zijn ze echt een grote kracht.

Florenzia *We hebben de sprekers een voorstel gedaan: niet naar een conferentie te komen om hun eigen toespraak te houden en weer te vertrekken, maar om een ervaring ten dienste van de jongeren op te doen, zonder zelfs maar te verwachten te kunnen spreken; en velen hebben niet alleen deze dynamiek geaccepteerd, maar voelden zich zelfs nog meer betrokken toen ze hoorden dat dit hun rol was. We willen dat deze persoonlijkheden die het beste vertegenwoordigen van de academische wereld en de van bedrijven - en dat niet alleen maar ook van de mensen in beweging -, de jongeren steunen en tegen hen te zeggen: "we zijn tot hier gekomen en waar willen we nu samen naar toe gaan?"*

Francesca Giglio, Sociaal Ondernemer / Side Event Committee EoC: *het evenement dat door jongeren wordt geleefd en gecreëerd, is zo baanbrekend, het heeft op zichzelf zo'n grote kracht dat er ook andere neven evenementen omheen moeten draaien. Dus het idee van dit nevenevenement kwam een beetje uit de Senior-wereld die niet onverschillig kan blijven voor deze actie van de jongeren, dus in zekere zin willen ze van nabij ondersteunen en proberen de tools van degenen die meer ervaring hebben te combineren met de innovatieve ideeën van de jongere geesten. Het zal in Perugia zijn, gelijktijdig met het hoofdevenement, open voor iedereen die gelooft in de noodzaak om economische paradigma's te veranderen; het is in handen van de Economie van de gemeenschap, maar het zal veel realiteiten en veel deelnemers uit verschillende werelden zien, om, deze ruimte te creëren waar we kunnen delen, om ideeën samen te brengen en ze te combineren in synergie met al het werk van de jongeren.*

Giandonato Salvia: *het is een uitdaging voor iedereen. Zeker na Assisi zal zijn, zal het zijn "Ik ben daar geweest" zal het een echte verantwoordelijkheid zijn die oproept om te zijn, om naar huis terug te keren om al onze plaatsen een leefbaar huis te maken, ook denkend niet alleen aan de toekomstige generaties, maar ook aan de huidige.*

(muziek en tekst: "De afspraak is van 26 tot 28 maart 2020. Ik kijk er naar uit om ook jou te verwelkomen. Ik verwacht jullie. Franciscus.

Antonia: *Bedankt, heel het team bedankt. In het volgende focolarejournaal zullen we rechtstreeks met jullie in Assisi verbonden zijn.*

8. SEPTEMBER 2020: ALGEMENE VERGADERING VAN DE FOCOLAREBEWEGING

Antonia: *Vanmiddag zal Maria Voce met een brief de Algemene Vergadering van de Focolarebeweging bijeenroepen. We hebben een kort filmpje gemaakt door Francesco Baita waarin*

we de details toelichten. Laten we het samen zien.

spreker: Met een brief van 1 februari heeft Maria Voce, de huidige presidente van de Focolarebeweging, voor de periode van 31 augustus tot 19 september 2020 de volgende Algemene Vergadering bijeengeroepen.

Het is het eerste en belangrijkste bestuursorgaan van de Focolarebeweging en vertegenwoordigt al haar realiteiten.

Ze wordt om de zes jaar bijeengeroepen, wanneer het mandaat van de presidente afloopt.

De algemene vergadering heeft tot taak de presidente, de co-president en de andere leden van de algemene raad te kiezen, te beraadslagen over wijzigingen in de algemene statuten en de verschillende reglementen en programma's, actielijnen en prioriteiten aan te geven die betrekking hebben op het leven van de beweging.

Om een maximale betrokkenheid van de leden van de Focolarebeweging te garanderen, verzamelt een internationale commissie met mensen van verschillende roepingen, van over de hele wereld de belangrijkste onderwerpen en de namen van mensen die geschikt en bereid zijn om zich kandidaat te stellen voor de verschillende taken.

De vergadering begint met drie dagen spirituele retraite. Gevolgd door een verdieping van de thema's die door de gemeenschappen van de wereld zijn voorgesteld.

Daarop volgen dan de verkiezingen

- *van de presidente, gekozen uit de focolarina's met eeuwige geloften,*
- *van de co-president gekozen uit de focolarino's met eeuwige geloften die priester zijn*
- *en van de algemene raadsleden die gekozen kunnen worden uit de focolarina's en focolarino's met eeuwige geloften.*

Iedereen kan slechts twee keer worden gekozen voor dezelfde functie. Om deze reden kan Maria Voce, gekozen in 2008 en herkozen in 2014, niet als presidente worden herkozen.

Na de verkiezingen zal de verdieping van de voorgestelde thema's worden afgerond, om de prioriteiten van de beweging in de komende zes jaar te benoemen.

Daarom zijn ideeën en voorstellen voor prioriteiten en actielijnen welkom.

Individen of groepen die deel uitmaken van de Focolarebeweging en die met hun gedachten willen bijdragen, kunnen zich wenden tot diegenen in hun gebied voor de Assemblee werken.

Voor vragen of verduidelijkingen met betrekking tot de voorbereiding van de vergadering kunnen jullie contact opnemen met het volgende e-mailadres.(cpa2020@focolare.org)

9. IN DIALOOG MET MARIA VOCE (EMMAUS) EN JESÚS MORÁN

Antonia: Ciao Emmaus, ciao Jesùs, laten we gaan zitten.

Emmaus, de assemblee begint op 31 augustus. Wil je ons iets over die brief vertellen?

Emmaus: Ik heb de brief in mijn hand, hij vertrekt vanmiddag.

In de tussentijd zou ik willen zeggen dat de Vergadering niet zo buitengewoon is, omdat die om de 6 jaar wordt gehouden en er al veel hebben plaatsgevonden, al in de tijd van Chiara, dus het is een gewone assemblee die om de 6 jaar wordt gehouden en waar ook de taken opnieuw verdeeld worden, de nieuwe verantwoordelijken benoemd worden, enz., maar in de eerste plaats gaat het om

alles wat kan dienen om het Werk van Maria na de Vergadering beter vooruit te brengen. Het gaat dus vooral over de fundamentele thema's voor het leven van de het Werk van Maria.

Ik heb de Algemene Vergadering altijd beschouwd als een moment van genade, en dat doe ik nu nog steeds. En omdat het een moment van genade is, zou ik zeggen dat de beste manier om ons voor te bereiden op de Vergadering is om de genade te vragen. Dus allereerst om te bidden. Ik denk dat vanaf dit moment een golf van gebeden van over de hele wereld zou moeten vetrekken van al diegenen die er in geïnteresseerd zijn dat Chiara's werk in de wereld verder gaat, zodat de Heilige Geest echt aanwezig kan zijn in deze omstandigheid, dat Gods genade ons op dat moment echt kan helpen. Om deze reden heb ik ook als laatste zin in de brief geschreven dat ik het meest geïnteresseerd ben "dat we in deze periode de wederzijdse liefde tussen iedereen intensiveren, zodat Jezus in het midden een welkome plaats in de Vergadering kan vinden en ons kan begeleiden met zijn Geest, om licht in de visie te hebben - omdat de Vergadering ons moet helpen om naar het Werk te kijken zoals Chiara vanuit de hemel het ziet, daarom licht in de visie - en durf in de uitvoering ervan", omdat het ons ook moet helpen de stappen te zetten die vandaag nodig zijn om het werk van Chiara verder vooruit te brengen.

Dit lijkt mij het beste.

Antonia: Bedankt, bedankt, Emmaus!

Jesús, het werk voor de Vergadering is al aan de gang. Wat zijn volgens jou enkele van de onderwerpen waarmee jullie te maken zullen krijgen?

Jesús: Ik denk dat het nog te vroeg is om precies te zeggen wat de thema's zullen zijn, want - zoals je zegt - de overwegingen, voorstellen komen nu binnen en we moeten nog echt kalibreren: er zullen er niet veel zijn, omdat we ons willen concentreren op het essentiële.

Dat gezegd hebbende, denk ik, zoals Emmaus zei, dat de Vergadering een bevoorrecht moment van genade is, waarin we ons - op een synodale weg - een fundamentele vraag moeten stellen: "Wat wil God van ons - en daarom van Chiara's charisma, van het Werk van Maria - op dit historische moment van de Kerk en de mensheid?" En hier openen ze zich als het ware drie sporen waarop we een convergentie waarnemen.

Ten eerste: een verdieping, een actualisatie, een nieuwe intelligentie van de eenheid als ons specifieke. We staan nog steeds te dicht bij Chiara, hebben we echt begrepen welke eenheid specifiek de onze is?

Ten tweede: de herontdekking van een fundamentele oproep voor ieder van ons die de eenheid wil leven die is: "Ik heb maar één bruidegom op aarde", (Jezus in zijn verlatenheid) ik heb geen andere God dan hem alleen; in hem is heel het paradijs met de Drie-eenheid en heel de aarde met de mensheid. Alles wat niet paradijs is, is van mij. Ik zal door de wereld gaan en hem zoeken. We moeten vandaag op deze oproep reageren, wat betekent deze oproep vandaag.

En deze twee dingen samen met een behoefte die we allemaal zien, van een nieuwe bekering tot het evangelie, tot het leven van het Woord.

Wij geloven dat dit essentieel is. Op basis hiervan zullen we enkele precieze, historische thema's voor de komende jaren identificeren.

Antonia: Bedankt Jesús.

Nu een vraag aan Emmaüs. Emmaüs, we hebben dit rijke en schitterende uur doorgebracht en nu gaan we naar de afsluiting. We willen met jou terugkomen op een woord dat we je in Trente hebben horen zeggen 'het extremisme van de dialoog'. Ik denk dat er vele uitdagingen zijn, het

blijven er veel. Ik denk aan wat we wereldwijd ervaren, de gezondheids crisis, dit moment van wereldwijde uitdaging door dit nieuwe virus, het Corona-virus. Je zult zeggen: wat heeft dat ermee te maken? Het heeft ermee te maken, omdat we zien als we naar de wereld kijken, dat er het risico is dat er manifestaties van intolerantie ontstaan en soms zelfs echte gevallen van racisme.

Dus: "extremisme van dialoog", aan jou het woord Emmaus.

Emmaus: Ik wil, meer dan naar het extremisme van dialoog, verwijzen naar wat Chiara tegen ons allemaal zei in die boodschap die we net gehoord hebben, omdat Chiara ons de sleutel heeft gegeven om tot het extremisme van dialoog te komen, omdat het extremisme van dialoog in zekere zin het doel is. Maar hoe kan je deze dialoog met iedereen hebben, met iedereen? Chiara heeft het meerdere keren herhaald: we moeten iedereen liefhebben, maar absoluut iedereen? Ja echt iedereen.

Chiara gaf het voorbeeld van de buurvrouw, maar hoeveel voorbeelden zouden we vandaag niet kunnen geven? Moeten we echt iedereen liefhebben? Die immigrant die aan onze deur komt kloppen? Ook die oudere die een behandeling nodig heeft? Ook dat kind dat geen ouders meer heeft en losgeslagen is? Ook die eigenaar van het Chinese restaurant die geen klanten meer heeft omdat iedereen bang is om het restaurant binnen te gaan vanwege het Corona-virus? Wij, als kinderen van Chiara, kunnen niet dit zien gebeuren en niet reageren. Hoe kunnen we reageren? Door iedereen lief te hebben zoals Chiara ons zei, iedereen, absoluut iedereen, sterk van mening dat we geen nieuwe excuses kunnen aanvoeren, onze angsten, ons wantrouwen, onze zorgen om barrières te creëren, om afstand te creëren tussen mij en degene die dicht bij mij staat, wie het ook is. – Dat kunnen we niet meer doen.

Als we Chiara's kinderen zijn, als we willen dat Chiara's Werk verder gaat, als we echt willen dat deze cultuur van dialoog, van extremisme van de dialoog wordt gebracht, moeten we echt iedereen liefhebben. En in die zin blijf ik zeggen dat als we dit doen, als heel Chiara's familie over de hele wereld zich bekeert - beginnend bij mij - tot deze liefde die geen onderscheid maakt, die niet bang is, omdat ook de broer die je kan infecteren, nog steeds je broer is en daar moet je voor zorgen; ook als hij je zou kunnen infecteren, moet je voor hem zorgen omdat hij je broer is, hij is mijn broer.

Als we, beginnend bij mij, ons allemaal bekeren tot deze echt universele liefde, tot deze echt universele broederschap, dan zal de Vergadering ook een moment van God zijn, een moment van genade.

Dus laten we dit doen, ons hiervoor inzetten en ons nergens anders zorgen over maken, want dat is alles.

Antonia: Emmaus, bedankt, heel erg bedankt.

10. AFSLUITING

Antonia: Emmaus bedankt, Jesùs, bedankt.

We zijn aan het einde van deze uitzending gekomen en ik kan niet anders dan jullie met heel mijn hart bedanken voor deze kans die jullie me gegeven hebben om - mag ik het zeggen? - een planetaire eenheid te leven. Heel hartelijke dank!

Het volgende focolarejournaal is op 28 maart om 20.00u Nederlandse tijd.

Bedankt, allemaal.